

Папченко Вікторія Валеріївна,

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри земельного та аграрного права

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У НАПРЯМІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Реформування аграрного сектору економіки сучасної держави безпосередньо пов'язане з її інвестиційним розвитком. Надмірне адміністративно-управлінське навантаження, політична нестабільність та суперечливе законодавство, незважаючи навіть на виробничий потенціал аграрного сектору економіки України, призводять до низької інвестиційної активності, наслідком чого є прискорення процесів зношення матеріально-технічних ресурсів виробництва, посилення структурної диспропорції, зниження ефективності використання економічних ресурсів в аграрному секторі економіки. Все це унеможливорює структурно-якісне оновлення аграрного сектора економіки задля підвищення конкурентоспроможності сільського господарства та економічного зростання цієї галузі в цілому. В умовах розвитку аграрного ринку дуже важливим фактором є конкурентоспроможність, що забезпечує як реалізацію сільськогосподарської продукції так і рентабельність її виробництва, при цьому першочергове значення має якість такої продукції. Так системне зменшення інвестицій в аграрний сектор економіки прискорює не тільки спад виробництва, а і не дає можливості реалізації базового економіко-правового реформування, послаблюючи інвестиційно-мотиваційну поведінку суб'єктів сільськогосподарської діяльності та зменшуючи інвестиційний потенціал галузі.

Посилення такої тенденції є поштовхом для перегляду організаційно-правових механізмів реформування аграрного сектору економіки з посиленням фундаментальних відтворювальних економіко-правових процесів. Реалізація державою таких механізмів реформування у сфері інвестицій в першу чергу повинна мати на меті створення сучасної системи регулювання щодо підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектору економіки. Така система державного регулювання забезпечить потужну інвестиційну мотивацію нерезидентів за умов сприятливої податкової політики іноземних внутрішніх інвестицій, створить механізм оновлення інвестиційних заощаджень через вдосконалення та розвиток банківської системи з використанням ринкових принципів та механізмів міжнародних стандартів банківської діяльності. Організаційно-правовою основою дієвості такої системи державного

регулювання може стати галузева інвестиційна програма, в якій буде прописано як законодавчі гарантії, права інвесторів та власників, пільги та привілеї інвестування так і правові механізми їх реалізації з нормативно визначеною відповідальністю за їх порушення.

Враховуючи вищезазначене, з метою забезпечення комплексного підходу до формування сприятливого інвестиційного клімату, активізації інвестиційної діяльності, що є необхідною умовою підвищення ефективності функціонування аграрної галузі, можна стверджувати, що проведення збалансованої інвестиційної реформи аграрного сектору економіки можливо тільки через виважену сучасну аграрну політику шляхом створення належної системи державного регулювання з посиленням фундаментальних відтворювальних економіко-правових процесів, використання принципів і механізмів міжнародних стандартів, розробки та прийняття правових основ інвестиційного розвитку аграрного сектору економіки України, підвищуючи як рівень інвестиційної активності сільськогосподарських товаровиробників так і інвестиційного потенціалу галузі в цілому.

Платонова Євгенія Олегівна,

кандидат юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри аграрного, земельного та екологічного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку суспільства для України, яка є енергетично залежною країною, забезпечення і підтримка енергетичної безпеки є запорукою стабільного економічного та соціального розвитку. Саме тому, з метою уникнення залежності нашої держави від зовнішніх постачань енергетичної сировини, негативних екологічних наслідків від її використання, пріоритетним напрямком вітчизняної енергетичної політики є виробництво енергії з альтернативних джерел, яким на відміну від традиційних енергетичних ресурсів властиві доступність, невичерпність, та значно менша екологічна шкода.

Пріоритетність завдань з розвитку альтернативної енергетики для України випливає з її євроінтеграційного курсу та міжнародних зобов'язань, взятих державою згідно з Угодою про асоціацію з ЄС і низкою ратифікованих міжнародних документів, що регламентують сучасну енергетичну політику. Так, Верховною Радою України 16 вересня 2014 року було ратифіковано Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом,